

Orbán Ottó:

A Nagy Bummtól a Nagy Reccsig tart, mi az?

A gazdasági szerkezetnek, szeretettel

Versekre pazaroltam az életem egy olyan világban,
mely az export-import bűvöletében élt,
és könnyezni csak az eladatlan készletek láttán tudott.

Professzorok próféciáitól volt hangos a föld négy sarka –
tartsunk bűnbánatot, mert vészesen csökken a sertésállomány,
az infláció viszont jövőre két vagy három számjegyű lesz.

Megnyilatkoztak a józan életvitelű, komoly államférfiak is,
ne basszunk annyit, mondták, járjunk helyette kirándulni,
dehát a falnak is mondhatták volna, így aztán gyilkol az AIDS.

Marxisták, antimarxisták, újkonzervatívok és régiek,
mind egyetértettek abban, hogy a költészet kora lejárt,
láthatjuk, sóhajtoztak, hova juttat a képzelőerő plussz a magfizika.

Utópiák kíméljenek, nyögte be végül a műsorvezető is, tényeket kérek,
a színpadra meg egy tőkeerős önként vállalkozót,
aki a mutatóujjával be tudja dugni az ózonlyukat,

így noha van lék, még sincs, értik ugye, és a Föld nem süllyed tovább,
sőt a fedélzeten egymást követi polgárháború és jogászbál,
pezseg az üzlet, és a tőzsdeindex biztatóan kúszik fölfelé.

1991.